

UITGAVE: ANTI-REVOLUTIONAIRE PARTIJSTICHTING · DR. KUYPERSTRAAT 3 · DEN HAAG

Program van Actie

van de
Anti-Revolutionaire
Partij

*Program
van Actie*

van de
Anti-Revolutionaire
Partij

bij de verkiezing
van leden
van de Tweede Kamer
der Staten Generaal

1959

**In de verwarring van deze tijd
is nationaal en internationaal de vastheid
van een waarlijk Christelijke politiek
meer dan ooit noodzakelijk**

DE INZET.

Als inzet van deze verkiezingsstrijd ziet de Anti-Revolutionaire Partij :

- a. de overtuiging dat het gebod Gods richtsnoer van beleid moet zijn; daardoor wordt het geestelijk en stoffelijk welzijn van het volk het best gediend;*
- b. krachtige gezagshandhaving en het tegengaan van elke gezagsondermijning;*
- c. de samenwerking van alle maatschappelijke groepen in een Christelijke politieke partij, die met alle kracht streeft naar sociale gerechtigheid en de klassenstrijd verwerpt;*
- d. de democratische samenwerking in een Kabinet in plaats van de dictatuur van één partij;*
- e. het recht op en de plicht tot een doeltreffende en doelmatig beheerde defensie uit bittere noodzaak om zo mogelijk een oorlog te voorkomen en het leven te beschermen;*
- f. Nederland's verantwoordelijkheid voor Nieuw-Guinea;*
- g. een snelle oplossing van de woningnood;*
- h. werkgelegenheid en industrialisatie;*
- i. gezond geld.*

1. REGERING EN STATEN-GENERAAL.

Het is een eis van de Nederlandse constitutie, dat het eigen recht en de zelfstandigheid der regering wordt onderscheiden en gehandhaafd naast het eigen recht en de zelfstandigheid der Staten-Generaal, zodat kabinetten de Kamers de uitoefening van haar rechten niet onmogelijk maken en fracties de ministers de wet niet voorschrijven.

2. ZONDAGSRUST.

De overheid dient in wetgeving en beleid te bevorderen, dat de zondag, als dag des Heren, door zoveel mogelijk mensen in rust kan worden gevierd.

Zij dient te zorgen, dat de zondagsrust niet door een glijdende werkweek of door ploegenarbeid in gevaar wordt gebracht.

3. ONDERWIJS EN CULTUUR.

Handhaving van de vrijheid van onderwijs, zowel bij de uitvoering van bestaande als bij het tot standkomen van nieuwe regelingen, is geboden.

Doortrekking van de financiële gelijkstelling naar het gehele voortgezet onderwijs is noodzakelijk.

Aan bevoorrechtiging van het openbaar onderwijs boven het bijzonder met betrekking tot allerlei sociaal-medische verzorging om de eigenlijke schooltaak heen, behoort een einde te komen.

Voorziening in het tekort aan schoolruimte en aan onderwijzers en leraren is een zaak van grote urgentie.

Aan de praktische mogelijkheid tot het volgen van het verplichte onderwijs door schipperskinderen dient een bevredigende verruiming te worden gegeven.

Subsidiëring van particuliere beroepskeuze-bureaux en van de Christelijke bibliotheken en leesalen, naar een redelijke maatstaf, is eis.

Radio en televisie moeten uitgaan van vrije organisaties en

niet van de staat of een eenheidsorganisatie; dit geldt ook voor de Wereldomroep.

De overheid dient te bevorderen dat het filmwezen niet uitsluitend gebonden is aan commerciële belangen.

4. GEZIN, JEUGD EN SPORT.

Een sterk gezinsleven is eerste voorwaarde voor een gezond volksleven.

De zelfstandigheid van de vrije jeugdvorming mag ook door subsidieregelingen niet worden aangetast.

Het jeugdzorgwerk verdient de krachtige steun van de overheid.

De lichamelijke opvoeding en de sportbeoefening dienen krachtig te worden bevorderd. De sportbeoefening worde niet gesteld in dienst van de gokzucht, noch de gokzucht in dienst der sport.

Voor onmisbare uitgaven moet een andere oplossing worden gezocht.

5. WONINGBOUW EN VOLKSHUISVESTING.

De woningnood is nog steeds een zeer ernstig probleem in onze samenleving. Handhaving van een hoog peil van woningbouw is primaire eis. Daarnaast is thans essentieel, dat voor woningbouw, huurvorming en huisvesting zo spoedig mogelijk de vrijheid wordt hersteld. Zodra in een bepaald gebied het woningtekort praktisch is opgeheven, dient aldaar met het herstel van bedoelde vrijheid een begin te worden gemaakt.

Verdere huuraanpassing is noodzakelijk, waarbij met name aandacht moet worden geschonken aan de kwaliteit van de woning en het woongerief. Een zodanige aanpassing is alleen aanvaardbaar, indien zij gepaard gaat met een rechtvaardig sociaal beleid.

Alleen op de wijze, zoals boven aangegeven, is het mogelijk, dat op de kortst mogelijke termijn betere oplossingen worden gevonden, ook voor enkele van de dringendste vraagstukken,

welke op het gebied van de huisvesting om een beslissing vragen, t.w. het bouwen van woningen betaalbaar voor de lagere inkomensgroepen, het zoveel mogelijk terbeschikking-komen van ééngezinswoningen voor gezinnen met jonge kinderen, alsmede het bouwen van woningen voor alleenstaanden en bejaarde echtparen.

Meer aandacht zal — in verband met een goede gezinspolitiek — moeten worden besteed aan het voorkomen van onderlinge hinder, vooral een doeltreffende geluidsisolatie moet zeer gewenst worden geacht.

De bevordering van het eigen woningbezit moet worden voortgezet en versterkt. De woningwetbouw dient bij voorkeur te geschieden door de woningbouwverenigingen, welke een grotere verantwoordelijkheid en bewegingsvrijheid dienen te verkrijgen.

De particuliere bouw moet meer gelegenheid tot ontplooiing hebben. Vooral in dit verband is een vermindering van de administratieve belemmeringen noodzakelijk; een dergelijke vermindering kan — met andere middelen — leiden tot de zo noodzakelijke verlaging van de stichtingskosten.

6. ECONOMISCHE EN MONETAIRE POLITIEK.

Een vrije ontwikkeling van het economisch leven moet worden bevorderd. Daartoe moeten productie en distributie zich zoveel mogelijk in de particuliere ondernemingsvorm voltrekken.

De overheid heeft echter in dezen een eigen verantwoordelijkheid. Een positief economisch en monetair beleid is nodig om die vrije ontwikkeling mogelijk te maken.

Dit beleid houdt in :

- a. een gezonde monetaire politiek als basis voor waardevast geld en voor een doeltreffende conjunctuurpolitiek;
- b. het streven naar verantwoorde concurrentieverhoudingen;
- c. het streven naar een zedelijk verantwoorde en economisch gefundeerde situatie op het terrein van de inkomensvorming;

Daarbij zijn met name aan de orde :

- a. krachtige bevordering van verantwoorde werkgelegenheid (o.m. door industrialisatie) vooral in de gebieden met structurele werkloosheid;
- b. een kartelpolitiek, welke misbruik van monopolies en machtsposities door ondernemers voorkomt en er in het algemeen tegen waakt, dat de vrijheid, die voor het bedrijfsleven tegenover de overheid wordt begeerd, door de bedrijfsgenoten zelf wordt vernietigd;
- c. een politiek gericht op een verantwoorde prijsvorming;
- d. een kritische instelling ten aanzien van iedere verdere uitbreiding van dat gedeelte van het bedrijfsleven dat zich in handen van de overheid bevindt en waar dit antwoord is, verkleining van de omvang van deze sector.

7. KERNENERGIE.

De verdere ontwikkeling van de kernenergie is een zaak van vitaal belang. Niet alleen ligt hier een belangrijke taak voor de overheid (met name inzake de volksgezondheid) doch ook voor het bedrijfsleven, dat in toenemende mate een rol moet gaan spelen. Het gevaar voor overspanning van de overheids-taak op dit terrein moet van meet af scherp worden onderkend.

8. SOCIALE POLITIEK.

Een Christelijk-sociaal beleid is gericht op :

De zorg voor de handhaving en de uitbreiding van de werkgelegenheid en derhalve van de industrialisatie.

Het totstandbrengen op korte termijn van een weduwen- en wezenverzekering en van een herziening van de invaliditeitsverzekering.

De zorg dat een toenemend nationaal inkomen op rechtvaardige wijze aan de onderscheiden bevolkingsgroepen ten goede komt.

Streven naar een vrijere loonvorming.

Zo snel mogelijk afschaffing van de gemeenteclassificatie.

Herziening van de rechtsvorm van de onderneming, opdat de arbeider de hem toekomende plaats en verantwoordelijkheid kan verkrijgen.

Bezitsvorming voor de brede lagen van ons volk.

Voortzetting van het beleid, dat gericht is op de bevordering van de emigratie.

9. MIDDENSTAND.

De overheid moet voor de middenstand levensruimte openhouden, opdat deze zich zo vrij mogelijk kan ontplooiën.

Bij haar algemeen economisch beleid dient de overheid bewust rekening te houden met de invloed daarvan op het midden- en kleinbedrijf.

Ter bevordering van het Christelijk middenstandsonderwijs is een wettelijke regeling van het middenstandsonderwijs gewenst.

Kredietmogelijkheden moeten worden bevorderd voor de instandhouding van het zelfstandig middenstandsbedrijf.

Ook is een goede kredietpolitiek voor jonge ondernemers noodzakelijk in verband met de vestiging in nieuwe woonwijken.

Er moet ruimte zijn voor parallelisatie (branche-verruiming), doch met inachtneming van een plaats voor het speciaalbedrijf.

De A.R.-partij bepleit voorts :

- ◆ goede winkelplanning in kleine verzorgingscentra;
- ◆ goede ambachtswerkplaatsen in de nieuwbouw;
- ◆ regionale aanpak van de middenstandsproblematiek om snel aan streekmoeilijkheden tegemoet te kunnen komen;
- ◆ snelle herziening van de Onteigeningswet 1851.
- ◆ De plaats van de middenstand in de nationale en internationale organen moet erkend worden.

10. LAND- EN TUINBOUW.

De A.R.-partij wil een zelfstandige boeren- en tuindersstand, die samen met de landarbeiders bijdraagt tot de bloei van onze moderne samenleving.

Zij wil mogelijkheden scheppen waardoor agrarische jongeren tijdig naar niet-agrarische beroepen kunnen overgaan.

De A.R.-partij verwerpt het stellen van vestigingseisen ten aanzien van de persoon van de boer, zolang de noodzaak tot het invoeren van een dergelijke ingrijpende maatregel niet duidelijk kan worden aangetoond.

Ter versteviging van de bestaansbasis in land- en tuinbouw moet aanpassing plaatsvinden van de structuur daarvan en van het platteland in het algemeen, aan de zich snel wijzigende economische en sociale omstandigheden.

Mede door ruilverkaveling en andere cultuur-technische werken zal deze aanpassing krachtig moeten worden bevorderd.

Bedrijfsvergroting, waar nodig, dient zich in de sfeer der vrijwilligheid te voltrekken.

Actieve prijspolitiek van de overheid is noodzakelijk ter bescherming tegen marktverstoringen en ongezonde concurrentie. Een dergelijke prijspolitiek moet gericht zijn op de instandhouding van een gezonde zelfstandige land- en tuinbouw.

Actieve handelspolitiek is ook ter verruiming van de afzetmogelijkheden van onze van de export afhankelijke land- en tuinbouw gebiedende eis.

11. PROBLEEMGEBIEDEN.

Bij de ruimtelijke ordening moet als een zeer belangrijk doel gesteld worden het openleggen van verschillende streken van Nederland, die in ontwikkeling wezenlijk zijn achtergebleven. De aangewezen of nog aan te wijzen probleemgebieden dienen in dit verband in de eerste plaats te worden genoemd.

Het openleggen van die gebieden heeft ten doel de verbetering van de levensomstandigheden der daar woonachtige be-

volking door het scheppen van nieuwe en verbeterde bestaansmogelijkheden. Daartoe dienen de industrialisatie en de agrarische reconstructie.

De openlegging en ontsluiting van die gebieden vereisen wegebouw, havens, kanalen, waterleidingaanleg, electrificatie, industrieterreinen en sportvelden, alsmede het wegnemen van de achterstand op onderwijsgebied en op sociaal en cultureel terrein.

De overheid moet industrievestiging bevorderen door deze financieel aantrekkelijk te maken en door in verband met de industrialisatie direct noodzakelijke woningbouw mogelijk te maken.

12. BEDRIJFSORGANISATIE.

Bij de instelling van bedrijfsorganen ingevolge de Wet op de Bedrijfsorganisatie doet de overheid goed en handelt zij in de geest der wet door niet direct en dwingend in te grijpen. Daardoor voorkomt zij een vervreemding van de nieuwe organen van de vrije organisaties.

Een oopenstapeling van verordenende bevoegdheden moet worden vermeden.

13. SCHEEPVAART EN VISSERIJ.

De A.R.-partij vraagt de aandacht van de overheid voor de uiterst conjunctuurgevoelige binnenvaart.

De samenwerking en zelfwerkzaamheid van de duizenden particuliere schippers in hun organisatorische verbanden moeten door de overheid worden bevorderd.

De partij wenst een structuur van wilde-vaart-tarieven die rekening houdt met kostprijs en marktomstandigheden.

In de door waterstaatswerken geschade belangen van vissers en anderen moet behoorlijk en tijdig worden voorzien.

Er dient voor te worden gewaakt, dat de positie van ons land op het gebied van de zeevaart wordt gehandhaafd.

14. MAATSCHAPPELIJK WERK.

Bij het maatschappelijk werk heeft het kerkelijk en particulier initiatief voorrang. Subsidiëring moet naar objectieve maatstaven geschieden.

15. STAATSHUISHOUDING EN FINANCIËN.

De omvang van de staatshuishouding samen met de huishoudingen van provinciën en gemeenten is in verhouding tot de gehele volkshuishouding te groot.

Het beleid moet er op gericht zijn op verantwoorde en stelselmatige wijze die omvang te verkleinen, omdat de ontwikkeling van de Rijksuitgaven reden tot zorg geeft.

Een behoedzaam financieel overheidsbeleid is noodzakelijk. Dit is de enig juiste grondslag voor belastingverlaging, die dringend nodig blijft.

Zowel directe als indirecte belastingen drukken zwaar. Daarbij moet met name worden bedacht dat directe belastingen, als b.v. de vennootschapsbelasting, in belangrijke mate economisch werken als indirecte belastingen. Aldus worden de kosten van levensonderhoud voor de minstdraagkrachtigen eens te meer belast. De druk op de middengroepen door een te sterke progressie in de inkomstenbelasting is eveneens te zwaar.

De naar verhouding te zware belasting voor ongetrouwden vraagt herziening.

De A.R.-partij vraagt aandacht voor de fiscale kant van het meewerken van gezinsleden in de onderneming.

Zij verlangt oplossing van het vraagstuk van de te hoge progressie in de belastingen als gevolg van onregelmatige jaarlijkse inkomens.

De regering moet blijven aandringen op afschaffing van de belastingvrijdom bij internationale organisaties.

16. SURINAME EN DE ANTILLEN.

Met Suriname en de Antillen moet worden samengewerkt op de grondslag van het Statuut van het Koninkrijk.

De geestelijke en stoffelijke welvaart van beide Rijksdelen worden in overeenstemming met de regeringen der beide landen met hulp van Nederland bevorderd.

17. NIEUW-GUINEA.

Bij de A.R.-partij staat de verantwoordelijkheid van Nederland voor de ontwikkeling van Nieuw-Guinea, van de Papoea's en voor hun groei naar zelfstandigheid op de voorgrond.

Nederland is de eerst verantwoordelijke voor de defensie van Nieuw-Guinea. Daaraan moeten wij uitdrukking geven door eigen militaire maatregelen en door het zoeken van samenwerking met bondgenoten.

18. EUROPESE INTEGRATIE.

De A.R.-partij wenst krachtige bevordering van de Europese integratie, opdat de landen van Europa, waar het Christendom cultuurscheppend heeft gewerkt, daardoor hun bijdrage kunnen leveren tot consolidering van de vrije wereld. Bij deze integratie dient aan de positie van Nederland ernstige aandacht te worden geschonken.

19. DEFENSIE.

De A.R.-partij acht de versterking van de NAVO-gemeenschap noodzakelijk voor de vrijheid van het westen.

Zij erkent de noodzakelijkheid van en het recht der overheden in NAVO-verband op een verdedigingsapparaat, dat tegen het Russische opgewassen is.

Spoedige herziening van de strafprocedure ten aanzien van allen die onder de militaire rechtsmacht vallen is geboden.

20. MINDER ONTWIKKELDE GEBIEDEN.

De A.R.-partij acht het roeping, dat de Staten van het westen hun krachten ter beschikking stellen om de armoede en de algemene achterstand in de minder-ontwikkelde gebieden van Azië en Afrika te doen verminderen.

21. INTERNATIONALE RECHTSGEMEENSCHAP.

In een volkerenwereld waarin het recht struikelt op de straten is ook in het verband der Verenigde Naties de strijd voor gerechtigheid eerste noodzaak.

In het bijzonder raakt ons hier het onrecht, dat de Indische Nederlanders en Ambon door de maatregelen van Indonesië lijden.

Gestreefd dient te worden naar goede verhoudingen met andere volken, Indonesië inbegrepen, op basis van recht en gerechtigheid.

22. AMBON.

Zowel op nationaal als op internationaal niveau behoren alle mogelijke en geoorloofde middelen te worden aangewend ter ondersteuning van de rechtmatige aanspraken van de Republiek der Zuid-Molukken, terwijl tevens ten behoeve van de in Nederland verblijvende Ambonezen, mogelijkheden dienen te worden geschapen en voorzieningen behoren te worden getroffen, waardoor zij de hun naar eigen zelfstandigheid en verantwoordelijkheid toekomende plaats in de maatschappij kunnen innemen.